

## POSTANOWIENIE

Dnia 22 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa M. M.

przeciwko Skarbowi Państwa - Dyrektorowi Aresztu Śledczego w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 kwietnia 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 12 marca 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
- 2) zasądza od powoda M.M. na rzecz strony pozwanej Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego;
- 3) nakazuje wypłacić z funduszy Skarbu Państwa - Sąd Apelacyjny w [...] adwokat E. M.-J. kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł powiększoną o należny podatek VAT z tytułu wynagrodzenia za udzieloną powodowi nieopłaconą pomoc prawną w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c.). Obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek, gdyż tylko wówczas może być osiągnięty cel wymagań przewidzianych w art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o jakich jest mowa w art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c.

Powód wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na nieważność postępowania (art. 379 pkt 5 k.p.c.) wynikającą z faktu, że Sąd Apelacyjny w [...] dopuścił się rażących uchybień prawa procesowego przez pozbawienie go możliwości obrony swoich praw w wyniku jego nieobecności na rozprawach sądowych i niedopuszczenie dowodu z jego przesłuchania, a tym samym naruszenie zasady równości stron postępowania i zasady bezpośredniości. Wskazał także na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej ze względu na uchybienia prawa procesowego.

Zarzuty wskazane przez powoda nie zasługują na uwzględnienie. Jak wskazuje w ugruntowanym orzecznictwie Sąd Najwyższy, pozbawienie strony możliwości obrony swoich praw, aby mogło być przyczyną nieważności postępowania, musi być całkowite i w sposób bezwzględny wyłączać możliwość obrony, kodeks postępowania cywilnego zaś nie przewiduje obowiązku doprowadzenia pozbawionych wolności stron na poszczególne posiedzenia składające się na rozprawę (tak orzeczenie SN z 21 czerwca 1961 r., III CR 963/60, wyrok SA w Gdańsku z 27 stycznia 2009 r., I ACa 1310/08, wyrok SA w Białymstoku z 14 listopada 2013 r., I ACa 512/13). Poza tym należy podkreślić także fakt, że powód zarówno w postępowaniu przed sądem I, jak i II instancji

reprezentowany był przez pełnomocnika profesjonalnego, który był obecny podczas wszystkich rozpraw.

Natomiast oparcie wniosku na przesłance oczywistej zasadności wymaga wykazania przez skarżącego niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka (*prima facie*), bez konieczności pogłębionej analizy, sprzeczności wykładni lub zastosowania prawa materialnego lub procesowego z brzmieniem przepisów lub powszechnie przyjętymi regułami interpretacji (por. niepublikowane postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/07, z dnia 9 maja 2008 r., II PK 11/08, z dnia 21 maja 2008 r., I UK 11/08, z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08). Tymczasem skarżący nie wykazał skutecznie, że sąd II instancji dopuścił się rażącego naruszenia prawa przez brak sprowadzenia go na rozprawę w celu jego przesłuchania. Fakt nieuwzględnienia wniosku o przesłuchanie powoda nie został zgłoszony w zastrzeżeniu do protokołu, stosownie do art. 162 k.p.c.

Nie można także podzielić poglądu co do braku rozpoznania wszystkich zarzutów apelacyjnych przez pominięcie okoliczności nękania powoda przez funkcjonariusza więziennego. Sąd Apelacyjny w sposób wyczerpujący odniósł się do wszystkich uchybień podniesionych przez powoda.

Z tych względów na podstawie art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c.. orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398<sup>21</sup> k.p.c.

Koszty zastępstwa procesowego świadczonego z urzędu w postępowaniu kasacyjnym Sąd Najwyższy ustalił na podstawie § 19 pkt 1 w zw. z § 13 ust. 4 pkt 2 i § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.)